

สิ่งที่ควรเรียนรู้

ภาคไวยากรณ์ (Structure) : Indirect Speech หรือ Reported Speech

ภาคคำศัพท์ (Vocabulary) : center, check, surprised, pleased, outstanding, entire, cut back, record, honor, place, route, cheer, awesome, nod, shake

จงอ่านอนุเจตต่อไปนี้

86-Year-Old Man in Marathon for 63rd Time

Johnny Kelly is 86 years old. He has just run the last seven miles of the Boston Marathon. It took him one hour and 15 minutes to run the seven miles. After his run, he went to the medical **center** to have his blood pressure **checked**. The nurse was **surprised** and **pleased** to see that his blood pressure was 139 over 84. She told him that his blood pressure was “**outstanding**.” Then she said, “I wish mine were that good.”

Johnny Kelley is known as the great-grandfather of the Boston Marathon. He ran the **entire** 26 miles of the marathon 61 times. This year was the second time that he has **cut back** and run only part of it. Kelley holds the **record** for running more Boston Marathons than anyone else. To **honor** Kelley, a statue of him has been **placed** along the marathon **route**.

Thousands of people **cheer** for him as runs the course. Today, an 11-year-old boy called out to Kelley, “Hey, Mr. Kelley-you’re **awesome**. Super awesome!” Kelley **nods** and thanks people as he runs. “It’s wonderful,” he says. “People come out in the road to **shake** my hand. I’m cheered by thousands and thousands. I think a lot of them thought I ran the entire race. And maybe they cheered me because they know me after all these years and they don’t know the other runners.”

From : Karen Blanchard and Christine Root. For Your information 1 : Basic Reading Skills. (New York, Longman, 1996, pp. 59-60)

ภาคไวยากรณ์ (Structure)

จากอนุเจตข้างต้นขอให้สังเกตประโยคต่อไปนี้

Direct Speech	Indirect Speech
She said, "I wish mine were that good."	She told him that his blood pressure was "outstanding."
An 11-year-old boy called out to Kelly, "Hey, Mr. Kelly you're awesome. Super awesome!"	
"It's wonderful," he says.	

จากประโยคที่ยกมาข้างต้นจะสังเกตได้ว่า ประโยคเหล่านี้อยู่ในรูปของการนำคำพูดของคนอื่นมาถ่ายทอดให้อีกคนหนึ่งฟัง ซึ่งการนำคำพูดของคนอื่นมาถ่ายทอดให้อีกคนหนึ่งฟังนั้นมีวิธีการเล่าได้ 2 วิธี คือ

1. การนำคำพูดของบุคคลอื่นมาเล่าให้อีกคนฟังโดยไม่มีการเปลี่ยนแปลง เรียกว่า **Direct Speech**

2. การนำคำพูดของบุคคลอื่นมาเล่าให้อีกคนฟังโดยปรับเปลี่ยนข้อความหรือเนื้อความนั้น ๆ ให้เป็นคำพูดของผู้เล่าเอง เรียกว่า **Indirect Speech** หรือ **Reported Speech**

ขอให้สังเกตความแตกต่างระหว่าง **Direct Speech** กับ **Indirect Speech** ในประโยคต่อไปนี้

Ex.

Direct Speech : John said, "I want to be a teacher."
(จอห์นพูดว่า "ฉันอยากเป็นครู")

Indirect Speech : John said that he wanted to be a teacher.
(จอห์นพูดว่าเขาอยากเป็นครู)

Direct Speech : Mary said to me, "When did you come back?"
(แมรีพูดกับฉันว่า "คุณกลับมาเมื่อไร")

Indirect Speech : Mary asked me when I came back.
(แมรีถามฉันว่าฉันกลับมาเมื่อไร)

(ฉันถามลูกชายว่า “ลูกกลับบ้านอย่างไร”)

(ฉันถามลูกชายว่าเขากลับบ้านอย่างไร)

(ฉันจะบอกเขาว่า “คุณเป็นคนดี”)

(ฉันจะบอกเขาว่าเขาเป็นคนดี)

ต่อไปนี้เป็น การทำ Indirect Speech หรือ Reported Speech โดยละเอียด

Indirect Speech หรือ Reported Speech

ตามที่ได้กล่าวมาข้างต้นแล้วว่า Indirect Speech หรือ Reported Speech คือ การนำคำพูดของคนอื่นมาเล่าให้อีกคนฟัง โดยปรับเปลี่ยนเนื้อความให้เป็นคำพูดของผู้เล่าเอง

หลักการเปลี่ยน Direct Speech เป็น Indirect Speech

โดยปกติประโยคที่เป็น Indirect Speech จะต้องประกอบไปด้วยประโยค 2 ประโยค (clause) คือ ประโยคหลัก (main clause) กับประโยคย่อย (subordinate clause)

ประโยคหลัก (main clause) ประโยคย่อย (subordinate clause)

บัดนี้

หลักการ 4 หลักในการเปลี่ยน Direct Speech เป็น Indirect Speech

1. เปลี่ยนกริยาสำคัญในประโยคหลัก
2. เปลี่ยนบุรุษสรรพนาม (Personal Pronouns) และสรรพนามที่ลงท้ายด้วย -self หรือ -selves (Reflexive Pronouns และ Emphatic Pronouns)
3. เปลี่ยนคำที่แสดงความใกล้เคียงเป็นคำที่แสดงความไกล
4. เปลี่ยน Tenses

หลักการเปลี่ยนกริยาสำคัญในประโยค

ใน **Direct Speech** ซึ่งหมายถึง ประโยคที่ผู้พูดนำมาเล่าให้คนอื่นฟัง โดยการยกเอาคำพูดที่ได้ยินมาทั้งหมดมาเล่าโดยไม่มีการเปลี่ยนแปลง (สังเกตได้ว่า คำพูดนั้นจะอยู่ในเครื่องหมายคำพูด “_____”) เมื่อเปลี่ยนเป็น **Indirect Speech** กริยาในประโยคหลักมักจะสัมพันธ์กับกริยาในประโยคที่เป็น **Direct Speech** ดังนี้

Direct Speech	เปลี่ยนเป็น	Indirect Speech	ชนิดของประโยค
say		say (that)	บอกเล่า
say		ask	คำถาม
said		said (that)	บอกเล่า
said to + กรรรมที่เป็นบุคคล เช่น him		asked + กรรรมที่เป็นบุคคล + if / whether	คำถามประเภท Yes-No
say to + กรรรมที่เป็นบุคคล เช่น him		tell + กรรรมที่เป็นบุคคล + that	บอกเล่า
said to + กรรรมที่เป็นบุคคล เช่น him		told + กรรรมที่เป็นบุคคล + that	บอกเล่า
said to + กรรรมที่เป็นบุคคล เช่น him		asked + กรรรมที่เป็นบุคคล	คำถาม
หมายเหตุ that ที่อยู่ในวงเล็บ หมายความว่า จะมีหรือไม่มีก็ได้			

Ex.

Direct Speech : Peter says, “I like Nancy.” (ประโยคบอกเล่า)
(ปีเตอร์พูดว่า “ผมชอบแนนซี่”)

Indirect Speech : Peter says (that) he likes Nancy.
(ปีเตอร์พูดว่าเขาชอบแนนซี่)

- Direct Speech :** Ann **said**, “I have already passed EN 102.” (ประโยคบอกเล่า)
(แอนพูดว่า “ฉันสอบ EN 102 ผ่านแล้ว”)
- Indirect Speech :** Ann **said (that)** she had already passed EN 102.
(แอนพูดว่าเขาสอบ EN 102 ผ่านแล้ว)
- Direct Speech :** My wife **said to me**, “Do you like Joanna?” (ประโยคคำถาม
ประเภท Yes-No)
(ภรรยาพูดกับผมว่า “คุณชอบโจแอนนาไหม”)
- Indirect Speech :** My wife **asked me** if/whether I liked Joanna.
(ภรรยาถามผมว่าผมชอบโจแอนนาไหม)
- Direct Speech :** Tom always **says to me**, “I love you.” (ประโยคบอกเล่า)
(ทอมพูดกับฉันเสมอว่า “ผมรักคุณ”)
- Indirect Speech :** Tom always **tells me (that)** he loves me.
(ทอมบอกฉันเสมอว่าเขารักฉัน)
- Direct Speech :** Bob **said to me**, “Roger likes Thailand.” (ประโยคบอกเล่า)
(บ๊อบพูดกับฉันว่า “โรเจอร์ชอบประเทศไทย”)
- Indirect Speech :** Bob **told me (that)** Roger liked Thailand.
(บ๊อบบอกฉันว่าโรเจอร์ชอบประเทศไทย)
- Direct Speech :** William **said to me**, “What do you like most?” (ประโยค
คำถาม)
(วิลเลียมพูดกับฉันว่า “คุณชอบอะไรมากที่สุด”)
- Indirect Speech :** William **asked me** what I liked most?
(วิลเลียมถามฉันว่าฉันชอบอะไรมากที่สุด)

หลักการเปลี่ยนบุรุษสรรพนาม, Reflexive Pronouns และ Emphatic Pronouns

● บุรุษสรรพนาม หมายถึง คำสรรพนามที่ใช้แทนคน สัตว์ และสิ่งของ ทำหน้าที่เป็น
ประธาน (subjects) เช่น I, we, you, it, they กรรม (objects) เช่น me, us, him, her หรือ
สรรพนามแสดงความเป็นเจ้าของ (possessive) เช่น mine, ours

หมายเหตุ สรรพนามแสดงความเป็นเจ้าของแบ่งออกเป็น 2 ชนิด

1. Possessive Pronouns เช่น mine, yours, theirs
2. Possessive Adjectives เช่น my, your, their

● **Reflexive Pronouns** หมายถึง คำสรรพนามที่เน้นว่าผลของการกระทำนั้นจะสะท้อนกลับไปหาประธานของประโยค คำสรรพนามประเภทนี้จะลงท้ายด้วย -self (เอกพจน์) หรือ -selves (พหูพจน์) เช่น myself, himself, herself, ourselves

ตำแหน่งของ **Reflexive Pronouns** มีดังนี้

1. วางไว้หลังคำกริยาเพื่อทำหน้าที่เป็นกรรม

Ex.

Tom blamed **himself** for everything (ทอมตำหนิตัวเองสำหรับทุกสิ่ง)

ทำหน้าที่เป็นกรรมของกริยา to blame

2. วางไว้หลังคำบุรพบท **by** เพื่อทำหน้าที่เป็นกรรมตามหลังคำบุรพบท

Ex.

Mary has done everything **by herself** (แมรีทำทุกอย่างด้วยตัวเอง)

คำบุรพบท กรรมตามหลังคำบุรพบท by

● **Emphatic Pronouns** มีรูปแบบเหมือนกับ **Reflexive Pronouns** แต่ **Emphatic Pronouns** ใช้เน้นว่าประธานเป็นผู้กระทำกริยานั้นเอง

ตำแหน่งของ **Emphatic Pronouns** มีดังนี้

1. วางไว้หลังคำนามหรือคำสรรพนามที่ต้องการเน้นว่าเป็นผู้กระทำกริยานั้นเอง

Ex.

I myself gave Mary a present.

(ฉันเองเป็นคนให้ของขวัญแมรี)

2. บางครั้ง **Emphatic Pronouns** จะอยู่ห่างจากคำนามหรือคำสรรพนามที่เน้น แต่ก็ยังทำหน้าที่เน้นคำนามหรือคำสรรพนามนั้นอยู่ดี

Ex.

I gave Mary a present **myself**. (ฉันเป็นคนให้ของขวัญแมรีเอง)

คำสรรพนาม

ความแตกต่างระหว่าง **Reflexive Pronouns** กับ **Emphatic Pronouns** มีดังนี้

ถึงแม้ว่า **Reflexive Pronouns** กับ **Emphatic Pronouns** จะมีรูปเหมือนกันคือ

- **self** สำหรับ เอกพจน์
- **selves** สำหรับ พหูพจน์

แต่จะแตกต่างกันที่หน้าที่ และ ตำแหน่ง ดังนี้

1. **Reflexive Pronouns** คือ คำสรรพนามที่แสดงให้เห็นว่า ผลของการกระทำนั้น ๆ จะส่งผลสะท้อนกลับไปหาประธานเอง ในขณะที่ **Emphatic Pronouns** คือ คำสรรพนามที่ใช้เน้นว่าประธานเป็นผู้กระทำกริยานั้นเอง

2. ตำแหน่งของ **Reflexive Pronouns** มักจะอยู่หลังคำกริยา หรือ คำบุพบท **by** เพื่อทำหน้าที่เป็นกรรม ในขณะที่ **Emphatic Pronouns** มักจะอยู่หลังคำนามหรือคำสรรพนามที่ตัวเองเน้น แต่ก็มียกข้อยกเว้นที่ **Emphatic Pronouns** อาจจะวางไว้ห่างจากคำนามหรือคำสรรพนามที่ตัวเองเน้นก็ได้

Ex.

Emphatic Pronoun :

Mary **herself** told Tom the truth. (แมรีเองเป็นคนบอกความจริงกับทอม)

Mary told Tom the truth **herself**. (แมรีเป็นคนบอกความจริงกับทอมเอง)

Reflexive Pronouns :

They built the house **by themselves**.

(พวกเขาสร้างบ้านด้วยตัวพวกเขาเอง)

หลักการเปลี่ยนบุรุษสรรพนาม, **Reflexive Pronouns** และ **Emphatic Pronouns** มีดังนี้

1. เปลี่ยนบุรุษสรรพนาม, **Reflexive Pronouns** และ **Emphatic Pronouns** ที่ 1 เป็นบุรุษสรรพนาม, **Reflexive Pronouns** และ **Emphatic Pronouns** ที่ 3

Direct Speech	เปลี่ยนเป็น	Indirect Speech
I		he หรือ she
me		him หรือ her
my		his หรือ her
mine		his หรือ hers
we		they
us		them
our		their
ours		theirs
myself		himself หรือ herself
ourselves		themselves

Ex.

Direct Speech : Carrie said, "This car is **mine**."

(แครี่พูดว่า "รถคันนี้ของฉัน")

Indirect Speech : Carrie said (that) that car was **hers**.

(แครี่พูดว่ารถคันนั้นของเธอ)

Direct Speech : The students said to the teacher, "The books are **ours**."

(นักศึกษาพูดกับครูว่า "หนังสือเป็นของพวกเขา")

Indirect Speech : The students said to the teacher that the books were **theirs**."

(นักศึกษาพูดกับครูว่าหนังสือเป็นของพวกเขา)

Direct Speech : They said, "We **ourselves** have done that."

(พวกเขาพูดว่า "พวกเราเองทำ")

Indirect Speech : They said that they **themselves** had done that.

(พวกเขามองว่าพวกเขาเองทำ)

2. เปลี่ยนบุรุษสรรพนาม, Reflexive Pronouns และ Emphatic Pronouns ที่ 2 เป็นบุรุษสรรพนาม, Reflexive Pronouns และ Emphatic Pronouns ที่ 1 หรือ 3 (ขึ้นอยู่กับความหมายในประโยค)

Direct Speech	เปลี่ยนเป็น	Indirect Speech
you (ประธาน)		I, we, he, she หรือ they
you (กรรม)		me, us, him her หรือ them
your		my, our, his, her หรือ their
yours		mine, ours, his, hers หรือ theirs
yourself		myself, himself หรือ herself
yourselves		ourselves หรือ themselves

Ex.

Direct Speech : Peter said, "I love **you**."

(ปีเตอร์พูดว่า "ผมรักคุณ")

Indirect Speech : Peter said that he loved **me**."

(ปีเตอร์พูดว่าเขารักฉัน)

Direct Speech : Nick said to Mary, "I love **you**."

(นิคพูดกับแมรีว่า "ผมรักคุณ")

Indirect Speech : Nick told Mary that he loved **her**.

(นิคบอกแมรีว่าเขารักเธอ)

หลักการเปลี่ยนคำที่แสดงความใกล้ชิดเป็นคำที่แสดงความไกล

ในกรณีที่ **Direct Speech** มีคำที่แสดงความใกล้ชิด เช่น **this**, **here**, **thus** อยู่ในประโยคเมื่อทำเป็น **Indirect Speech** คำเหล่านี้จะถูกเปลี่ยนเป็นคำที่แสดงความไกล เช่น **this** จะเปลี่ยนเป็น **that**, **here** จะเปลี่ยนเป็น **there**, **thus** จะเปลี่ยนเป็น **so**

ตารางเปลี่ยนคำที่แสดงความใกล้เป็นคำที่แสดงความไกล

Direct Speech	เปลี่ยนเป็น	Indirect Speech
ago		before, previously
last { night week month year		the { night week month year before หรือ the { night week previous { month year
yesterday		the day before, the previous day
the day before yesterday		two days before
today		that day
tonight		that night
now		then, at that time
tomorrow		the next day, the following day, the day after
the day after tomorrow		two days after, in two days' time
next { week month year		the { week month year after หรือ the following { week month year
this		that
these		those
recently		shortly, before, then
here		there
thus		so
come		go

Ex.

- Direct Speech :** Charles asked Peter, “will you be **here this evening?**”
(ชาร์ลส์ถามปีเตอร์ว่า “เย็นนี้คุณจะอยู่ที่นี่ไหม”)
- Indirect Speech :** Charles asked Peter if/whether he would be **there that evening.**
(ชาร์ลส์ถามปีเตอร์ว่าเย็นนั้นปีเตอร์จะอยู่ที่นั่นหรือเปล่า)
- Direct Speech :** Terry said to me, “I have been to Nakhon Phanom **recently.**”
(เทรรีพูดว่า “ฉันไปนครพนมมาเมื่อเร็ว ๆ นี้”)
- Indirect Speech :** Terry told me that he had been to Nakhon Phanom **shortly.**
(เทรรีบอกฉันว่าเขาไปนครพนมมาเมื่อไม่นานนี้)
- Direct Speech :** The parents asked their son, “Is your friend coming here **tomorrow?**”
(พ่อแม่ถามลูกชายว่า “พรุ่งนี้เพื่อนลูกจะมานี่ไหม”)
- Indirect Speech :** The parents asked their son if/whether his friend was going there **the following day.**
(พ่อแม่ถามลูกชายว่าเพื่อนเขาจะไปที่นั่นในวันรุ่งขึ้นหรือเปล่า)

หลักการเปลี่ยน Tenses

ตามที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นว่า **Direct Speech** กับ **Indirect Speech** จะต้องประกอบไปด้วยประโยค 2 ประโยค คือ ประโยคหลัก กับ ประโยคย่อย เมื่อเปลี่ยนเป็น **Indirect Speech** กริยาในประโยคย่อยจะต้องอยู่ใน tense ที่สอดคล้องกับกริยาในประโยคหลัก ดังนี้

Present Simple Tense → Past Simple Tense

Ex.

- Direct Speech :** Ed said, “I **want** to buy a new house.”
(เอ็ดพูดว่า “ฉันอยากซื้อบ้านใหม่”)
- Indirect Speech :** Ed said that he **wanted** to buy a new house.
(เอ็ดพูดว่าเขาอยากซื้อบ้านใหม่)

Direct Speech : Carl said to me, "I **study** English today."
(คาร์ลพูดกับฉันว่า "วันนี้ฉันเรียนภาษาอังกฤษ")

Indirect Speech : Carl told me that he **studied** English that day.
(คาร์ลบอกฉันว่าวันนั้นเขาเรียนภาษาอังกฤษ)

Present Continuous Tense → Past Continuous Tense

Ex.

Direct Speech : Mary said, "I'm **getting** married."
(แมรีพูดว่า "ฉันจะแต่งงาน")

Indirect Speech : Mary said that she **was getting** married.
(แมรีพูดว่าเธอจะแต่งงาน)

Direct Speech : Tom said, "My son **is playing** football."
(ทอมพูดว่า "ลูกชายฉันกำลังเล่นฟุตบอล")

Indirect Speech : Tom said that his son **was playing** football.
(ทอมพูดว่าลูกชายเขากำลังเล่นฟุตบอล)

Past Continuous Tense → Past Perfect Continuous Tense

Ex.

Direct Speech : Jack said, "I **was playing** football when Tom came."
(แจ๊คพูดว่า "ตอนทอมมาผมกำลังเล่นฟุตบอลอยู่")

Indirect Speech : Jack said that he **had been playing** football when Tom came.
(แจ๊คพูดว่าเขากำลังเล่นฟุตบอลอยู่ตอนทอมมา)

Direct Speech : Helen said, "I **was exercising** when the fire started."
(เฮเลนพูดว่า "ฉันกำลังออกกำลังกายเมื่อไฟเริ่มไหม้")

Indirect Speech : Helen said that she **had been exercising** when the fire started.
(เฮเลนพูดว่าเธอกำลังออกกำลังกายเมื่อไฟกำลังเริ่มไหม้)

Past Simple Tense → Past Perfect Tense

Ex.

Direct Speech : Venus said, "I **went** out this morning."
(วินัสพูดว่า "ฉันออกไปข้างนอกเมื่อเช้านี้")

Indirect Speech : Venus said that she **had gone out** that morning.
(วินัสพูดว่าเธอออกไปข้างนอกเช้านั้น)

Direct Speech : Frank said to me, "Ann's mother **died** last night."
(แฟรงค์พูดกับฉันว่า "แม่ของแอนเสียชีวิตเมื่อคืนนี้")

Indirect Speech : Frank told me that Ann's mother **had died** the night before.
(แฟรงค์บอกฉันว่าแม่ของแอนเสียชีวิตเมื่อคืนนี้)

Present Perfect Tense → Past Perfect Tense

Ex.

Direct Speech : Sam said, "I **have done** my homework already."
(แซมพูดว่า "ฉันทำการบ้านเสร็จแล้ว")

Indirect Speech : Sam said that he **had done** his homework already.
(แซมพูดว่าเขาทำการบ้านเสร็จแล้ว)

Direct Speech : Ann said, "I **have read** this book."
(แอนพูดว่า "ฉันอ่านหนังสือเล่มนี้แล้ว")

Indirect Speech : Ann said that she **had read** that book.
(แอนพูดว่าเธออ่านหนังสือเล่มนั้นแล้ว)

Present Perfect Continuous Tense → Past Perfect Continuous Tense

Ex.

Direct Speech : Peter and Paul said. "We **have been singing** in the choir for over 20 years."
(ปีเตอร์และพอลพูดว่า "เราร้องเพลงประสานเสียงมากกว่า 20 ปีแล้ว")

Indirect Speech : Peter and Paul said they **had been singing** in the choir for over 20 years.

(ปีเตอร์และพอลพูดว่าพวกเขาร้องเพลงประสานเสียงมากกว่า 20 ปีแล้ว)

Direct Speech : Dan asked Jill, "How long **have you been waiting** for your son to come home?"

(แดนถามจิลว่า "คุณรอลูกชายกลับบ้านมานานเท่าไรแล้ว")

Indirect Speech : Dan asked Jill how long she **had been waiting** for her son to come home.

(แดนถามจิลว่าเธอรอลูกชายกลับบ้านมานานเท่าไรแล้ว)

กริยาช่วย (Auxiliary Verbs)

กริยาช่วย ที่อยู่ในรูปของ **Present Simple Tense** จะต้องเปลี่ยนเป็น **Past Simple Tense** ในกรณีที่กริยาในประโยคหลักเป็นอดีตกาล ดังนี้

will	→	would
shall	→	should
can	→	could
may	→	might
must	}	→ had to
have to		

Ex.

Direct Speech : Owen said, "I **shall** go there."

(โอเวนพูดว่า "ฉันจะไปที่นั่น")

Indirect Speech : Owen said that he **should** go there."

(โอเวนพูดว่าเขาจะไปที่นั่น)

Direct Speech : I told Roy, "I **can't** join your party because I **have to** see my mother."

(ฉันบอกรอยว่า "ฉันไปงานเลี้ยงของคุณไม่ได้เพราะฉันต้องไปหาแม่")

Indirect Speech : I told Roy that I **couldn't** join his party because I **had to** see my mother.

(ฉันบอกรอยว่าฉันไปงานเลี้ยงของเขาไม่ได้เพราะฉันต้องไปหาแม่)

ตารางสรุปการเปลี่ยน Tenses

Direct Speech	เปลี่ยนเป็น	Indirect Speech
Present Simple Tense		Past Simple Tense
Present Continuous Tense		Past Continuous Tense
Past Continuous Tense Present Perfect Continuous Tense		Past Perfect Continuous Tense
Past Simple Tense Present Perfect Tense		Past Perfect Tense

ข้อควรจำ

ในกรณีที่กริยาในประโยคหลักเป็น **Present Simple Tense** หรือ **Present Future Tense** เมื่อเปลี่ยนเป็น **Indirect Speech** กริยาในประโยคย่อยจะยังคงอยู่ใน **Tense** เดิม
Ex.

Direct Speech : Rose says. "I am lazy."
(โรสพูดว่า "ฉันขี้เกียจ")

Indirect Speech : Rose says that she is lazy.
(โรสพูดว่าเธอขี้เกียจ)

Direct Speech : I will tell you, "I have met John."
(ฉันจะพูดกับคุณว่า "ฉันพบจอห์น")

Indirect Speech : I will tell you that I have met John.
(ฉันจะบอกคุณว่าฉันพบจอห์น)

ข้อยกเว้น

ตามปกติ ถ้ากริยาในประโยคหลักเป็น **Past Simple Tense** กริยาในประโยคย่อยจะต้องมีการเปลี่ยน **Tense** ให้สอดคล้องกับกริยาในประโยคหลัก แต่มีข้อยกเว้นดังนี้

ข้อยกเว้น 1 แม้กริยาในประโยคหลักจะเป็น **Past Simple Tense** แต่ถ้าประโยคย่อยพูดถึงสิ่งที่เป็นความจริงตลอดเวลา กริยาในประโยคย่อยจะยังคงเป็น **Present Simple Tense**
Ex.

Direct Speech : My teacher **said**, “**The sun rises in the east.**”
(ครูพูดว่า “พระอาทิตย์ขึ้นทางทิศตะวันออก”)

Indirect Speech : My teacher **said** that **the sun rises in the east.**
(ครูพูดว่าพระอาทิตย์ขึ้นทางทิศตะวันออก)

Direct Speech : The Buddhist monks **said**, “**There is only one Buddha.**”
(พระพูดว่า “มีพระพุทธเจ้าเพียงองค์เดียว”)

Indirect Speech : The Buddhist monks **said** that **there is only one Buddha.**
(พระพูดว่ามีพระพุทธเจ้าเพียงองค์เดียว)

ข้อยกเว้น 2 กริยาช่วยต่อไปนี้ให้คงรูปเดิมเสมอ ไม่ว่ากริยาในประโยคหลักจะอยู่ใน Tense อะไรก็ตาม

would, should, could, might
ought to, had better, used to, would rather

Ex.

Direct Speech : Bob **said**, “You **should** work hard.”
(บ๊อบพูดว่า “เธอควรขยัน”)

Indirect Speech : Bob **said** that I **should** work hard.
(บ๊อบพูดว่าฉันควรขยัน)

Direct Speech : Nick **said** to me, “I **used to** get up at 6 a.m. every day when I was young.”
(นิคพูดว่า “เมื่อฉันเป็นเด็กฉันตื่นนอน 6 โมงเช้าทุกวัน”)

Indirect Speech : Nick **told** me that he **used to** get up at 6 a.m. every day when he was young.
(นิคบอกฉันว่าเมื่อเขาเป็นเด็กเขาดื่นนอน 6 โมงเช้าทุกวัน)

ข้อยกเว้น 3 **If-clause** แบบที่ 3 (**present unreal**) ซึ่งใช้สมมติในเวลานี้ปัจจุบัน กับเหตุการณ์ที่ไม่เป็นความจริงหรือเกิดขึ้นไม่ได้ โดยที่กริยาในประโยค **If** จะเป็น **Past Simple Tense** และกริยาในประโยคย่อยเป็น **would + V** ช่อง 1 เมื่อเป็น **Indirect Speech** กริยาของ ทั้ง 2 ประโยคอยู่ใน **Tense** เดิม

Ex.

Direct Speech : Paul said, "If I **were** rich, I **would visit** England."
(พอลพูดว่า "ถ้าฉันรวย ฉันจะไปเที่ยวอังกฤษ")

Indirect Speech : Paul said if he **were** rich, he **would visit** England.
(พอลพูดว่าถ้าเขารวยเขาจะไปเที่ยวอังกฤษ)

หมายเหตุ รายละเอียดเรื่อง **If-clause** อยู่ในบทที่ 8

ข้อยกเว้น 4 ใน **Indirect Speech** ถ้าเรารู้อย่างแน่ใจว่ากริยาในประโยคย่อยยังคง เกิดอยู่ **Tense** ของกริยาในประโยคย่อยจะยังคงรักษารูป **Tense** เดิมไว้โดยไม่ต้องเปลี่ยนให้ สอดคล้องกับ **Tense** ของกริยาในประโยคหลัก

Ex.

Direct Speech : Jenny said. "Peter **is listening** to the radio."
(เจนนี่พูดว่า "ปีเตอร์กำลังฟังวิทยุอยู่")

Indirect Speech : Jenny said **that** Peter **is listening** to the radio.
(เจนนี่พูดว่าปีเตอร์กำลังฟังวิทยุอยู่-ในสถานการณ์นี้ **is listening** ยังคงรูป **Present Continuous Tense** เพราะเรารู้ว่าในขณะนี้ปีเตอร์ ยังคงฟังวิทยุอยู่)

ขอให้เปรียบเทียบสถานการณ์ของ 2 ประโยคต่อไปนี้

Direct Speech : Jenny said, "Peter **is listening** to the radio."

Indirect Speech :

แบบที่ 1 Jenny **said** that Peter **was listening** to the radio.

แบบที่ 2 Jenny **said** that Peter **is listening** to the radio.

ความแตกต่าง

แบบที่ 1 บอกเป็นนัยว่า การที่เจนนี่พูดว่า ปีเตอร์กำลังฟังวิทยุอยู่นั้น เป็นการนำมา เล่าให้คู่สนทนาฟัง โดยไม่ได้ยั่วว่า การฟังวิทยุของปีเตอร์ยังเกิดอยู่หรือไม่

แบบที่ 2 บอกเป็นนัยว่า ขณะที่เจนนีพูดประโยคนี้ ปีเตอร์ยังคงฟังวิทยุอยู่

Indirect Speech หรือ Reported Speech มี 4 ชนิด ดังนี้

1. ประโยคบอกเล่า (Affirmative Sentence)
2. ประโยคคำถาม (Interrogative Sentence)
3. ประโยคคำสั่ง (Imperative sentence)
4. ประโยคอุทาน (Exclamatory Sentence)

หมายเหตุ ตัวอย่างของ **Indirect Speech** ที่เป็นบอกเล่า สามารถดูได้จากประโยคต่าง ๆ ที่ผ่านมาในตอนต้นของบทนี้

หลักการเปลี่ยน **Direct Questions** เป็น **Indirect Questions**

Direct Questions คือ คำถามตรง เช่น

Ratree asked me, "What is your name?"

(ราตรีถามฉันว่า "คุณชื่ออะไร")

Indirect Questions คือ คำถามอ้อม เช่น

Ratree asked me what my name was.

(ราตรีถามฉันว่าฉันชื่ออะไร)

คำถามแบ่งออกเป็น 2 ชนิดดังนี้

1. **Content หรือ Wh-Questions** คือ ประโยคคำถามที่ต้องตอบด้วยสาระและมักจะขึ้นต้นประโยคด้วย **Question Words** ต่อไปนี้

Who	Whom	Whose	Which
When	Why	Where	What
How			

Ex. What is your name? (คุณชื่ออะไร)

คำตอบ My name is John (ผมชื่อจอห์น)

2. **Yes-No Question** คือ ประโยคคำถามที่ตอบด้วย Yes หรือ No และมักจะขึ้นต้นประโยคด้วยกริยาช่วย เช่น

will	shall	would	should	can	could
may	might	must	need	dare	ought to
	to be*	to do*	to have*		

Ex. **Will you go with me?** (คุณจะไปกับฉันไหม)

คำตอบ Yes, I will. (ไป)

หรือ No, I won't. (ไม่ไป)

ข้อสังเกต 1 ตามปกติ Verb to be, Verb to have และ Verb to do เป็นได้ทั้งกริยาแท้และกริยาช่วย

Ex. **ภาคประธาน**

John

ภาคแสดง

does his homework every day.

(จอห์นทำการบ้าน - **does** เป็นกริยาแท้)

แต่ John

doesn't do his homework.

(จอห์นไม่ได้ทำการบ้าน - **doesn't** เป็นกริยาช่วยในรูปปฏิเสธ)

John

is a student.

(จอห์นเป็นนักศึกษา - **is** เป็นกริยาแท้)

แต่ John

is running.

(จอห์นกำลังวิ่ง - **is** เป็นกริยาช่วยโดยมาประกอบกับ V-ing ทำให้เกิด Continuous Tense)

John

has 200 baht.

(จอห์นมีเงิน 200 บาท - **has** เป็นกริยาแท้)

แต่ John

has done well.

(จอห์นทำได้ดี - **has** เป็นกริยาช่วยโดยประกอบกับ Verb ช่อง 3 ทำให้เกิด Perfect Tense)

Verb to be ในฐานะกริยาช่วยมีดังนี้

EN 102

หลักการเปลี่ยน **Direct Questions** เป็น **Indirect Questions** มีดังนี้

1. เปลี่ยนกริยาในประโยคหลักของ **Direct Questions** ให้เป็นกริยาที่แสดงการ ถาม ในประโยคหลักของ **Indirect Questions** ดังนี้

Direct Questions	เปลี่ยนเป็น	Indirect Questions
say		ask, inquire, wonder หรือ want to know
said		asked, inquired, wondered หรือ wanted to know
said to + กรรมที่เป็นบุคคล		asked inquired } + กรรมที่เป็นบุคคล

Ex.

Direct question : Somchai **said to me**, "Do you like mangoes?"
(สมชายพูดกับฉันว่า "คุณชอบมะม่วงไหม")

Indirect Question : Somchai **asked me** if/whether I liked mangoes.
(สมชายถามฉันว่าชอบมะม่วงไหม)

2. ถ้า **Direct question** เป็นคำถามประเภท Content (ขึ้นต้นด้วย - **Wh** และรวม **How** ด้วย) เมื่อเปลี่ยนเป็น **Indirect Question** ไม่ต้องใส่ **that** เพราะสามารถใช้ **Content Question Word** เป็นตัวเชื่อมได้เลย

Ex.

Direct Question : Mary said to her husband, "**What** would you like to eat?"
(แมรีพูดกับสามีว่า "คุณจะกินอะไร")

Indirect Question : Mary asked her husband **what** he would like to eat.
(แมรีถามสามีว่าจะกินอะไร)

3. ถ้า **Direct Question** เป็นคำถามประเภท **Yes - No** เมื่อเปลี่ยนเป็น **Indirect Question** ให้ใช้ **if** หรือ **whether** เป็นตัวเชื่อมแทน **that**

Ex.

Direct Question : Phen asked Suchart, “**Do** you want help?”
(เพ็ญถามสุชาติว่า “คุณต้องการให้ช่วยไหม”)

Indirect Question : Phen asked Suchart **if/whether** he wanted help.
(เพ็ญถามสุชาติว่าเขาต้องการให้ช่วยหรือเปล่า)

ข้อสังเกต เมื่อเปลี่ยน **Direct Question** เป็น **Indirect Question** แล้ว

1. เครื่องหมายคำถาม (Question Mark) จะหายไป
2. ประโยคคำถามใน **Direct Question** จะเปลี่ยนเป็นประโยคบอกเล่าในประโยค

Indirect Question

Ex.

Direct Question : Chai said to Phong, “**Why do you love dogs?**”
↓ ↓
ประโยคคำถาม เครื่องหมายคำถาม
(ชัยถามพงษ์ว่า “ทำไมคุณรักสุนัข”)

Indirect Question Chai asked Phong **why he loved dogs.**
↓
ประโยคบอกเล่าและไม่มีเครื่องหมายคำถาม
(ชัยถามพงษ์ว่าทำไมเขาจึงรักสุนัข)

Direct Question : They said to Susan, “**Are you tired?**”
↓ ↓
ประโยคคำถาม เครื่องหมายคำถาม
(พวกเขาพูดกับซูซานว่า “คุณเหนื่อยไหม”)

Indirect Question They asked Susan **if/whether she was tired.**
↓
ประโยคบอกเล่าและไม่มีเครื่องหมายคำถาม
(พวกเขาถามซูซานว่าเธอเหนื่อยไหม)

หลักการเปลี่ยน **Direct Speech** ที่เป็น **Imperative Sentence** ให้เป็น **Indirect Speech**
Imperative Sentence คือ

1. ประโยคคำสั่ง (Order)
2. ประโยคขอร้อง (Request)

3. ประโยคตักเตือน (Warning)
4. ประโยคแนะนำหรือเสนอแนะ (Advice)

ประโยค **Imperative** มี 2 ชนิด ดังนี้

1. ประโยค **Imperative** ที่เป็นบอกเล่า ซึ่งหมายถึง ประโยคที่ขึ้นต้นด้วยกริยาช่องที่ 1 เช่น

Go now.

2. ประโยค **Imperative** ที่เป็นปฏิเสธ ซึ่งหมายถึง ประโยคที่ขึ้นต้นด้วย **Do not** หรือ **Don't + V.** - ช่องที่ 1 เช่น

Do not	}	go.
Don't		

หลักการเปลี่ยนประโยค **Imperative** เป็น **Indirect Speech** มีดังนี้

1. กริยาหลักในประโยค **Direct Speech** ซึ่งส่วนมากคือ **say** เมื่อเปลี่ยนเป็น **Indirect Speech** ให้ใช้กริยาเหล่านี้แทน

tell	ในความหมาย	บอก (เป็นคำกลาง ๆ ใช้ได้ทั่วไป)
ask request beg	}	ขอร้อง
order command		สั่ง
advise		แนะนำ
warn		ตักเตือน

Ex.

Direct Speech : Frank **said** to Ann, "Please wait here."
(แฟรงค์พูดกับแอนว่า "กรุณารอที่นี่")

Indirect Speech : Frank **requested** Ann to wait there.
(แฟรงค์ขอร้องแอนให้รออยู่ที่นี่)

2. ถ้า Direct Speech เป็นประโยคคำสั่ง ขอร้อง หรือแนะนำบอกเล่า เมื่อเปลี่ยนเป็น Indirect Speech ให้เติม **to** ไว้หน้ากริยา (to + V ช่อง 1)

Ex.

Direct Speech : The baby-sitter said to the boy, “**Stop** crying.”
(พี่เลี้ยงพูดกับเด็กว่า “หยุดร้องไห้”)

Indirect Speech : The baby-sitter ordered the boy **to stop** crying.
(พี่เลี้ยงสั่งให้เด็กหยุดร้องไห้)

3. ถ้า Direct Speech เป็นประโยคคำสั่งปฏิเสธ ให้เติม **not to** ไว้หน้ากริยาของ Indirect Speech (not to + V ช่อง 1)

Ex.

Direct Speech : My mother said to me, “**Don’t** be lazy.”
(แม่พูดกับฉันว่า “อย่าขี้เกียจ”)

Indirect Speech : My mother warned me **not to be** lazy.
(แม่เตือนฉันว่าอย่าขี้เกียจ)

หลักการเปลี่ยนประโยคอุทาน (Exclamatory Sentence) เป็น Indirect Speech

Exclamatory Sentence คือ ประโยคอุทานซึ่งมักจะแสดงอารมณ์อย่างกะทันหัน เช่น ดีใจ เสียใจ ตกใจ

Ex.

Wow! What a great story!

(โอโฮ เรื่องยอดเยี่ยม)

Alas! What a poor dog!

(อนิจจา/โถ สุนัขตัวนี้น่าสงสารจัง)

Hurray! I have passed EN 102!

(ไชโย ฉันสอบ EN 102 ผ่านแล้ว)

หลักการเปลี่ยนประโยค Exclamatory เป็น Indirect Speech มีดังนี้

1. กริยาในประโยคหลักของประโยค Indirect มักจะใช้กริยา **exclaim, declare, cry out, pray** แทน **say** และมักจะเติมวลีหรือกริยาวิเศษณ์ที่แสดงภาวะของอารมณ์ลงไปด้วย เช่น

exclaim with	delight	อุทานด้วยความดีใจ
	surprise	อุทานด้วยความแปลกใจ
	regret	อุทานด้วยความเสียใจ
	sorrow	อุทานด้วยความเศร้าโศก
	anger	อุทานด้วยความโกรธ
	happiness	อุทานด้วยความสุข
declare with	sadness	อุทานด้วยความเศร้า
	happiness	ประกาศด้วยความสุข
	anger	ประกาศด้วยความโกรธ
	delight	ประกาศด้วยความยินดี
cry out	sorrow	ประกาศด้วยความเศร้าใจ
	angrily	ร้องออกมาด้วยความโกรธ
	painfully	ร้องออกมาด้วยความเจ็บปวด
pray	fervently	สวดอ้อนวอนพระเจ้าอย่างร้อนรน
	hopefully	สวดอ้อนวอนพระเจ้าอย่างมีความหวัง

Ex.

Direct Speech : He said, "Wonderful! How beautiful she is!"
(เขาพูดว่า "โอ้โฮ ทำไมเธอสวยอย่างนี้")

Indirect Speech : He exclaimed with surprise that she was very beautiful.
(เขาอุทานด้วยความประหลาดใจว่าเธอสวยเหลือเกิน)

2. คำอุทาน เช่น oh, alas, wow รวมทั้งเครื่องหมายอุทาน (!) เมื่อเปลี่ยนเป็น Indirect Speech จะถูกตัดทิ้งไป

Ex.

Direct Speech : He said, "Wow! What a great story!"
(เขาพูดว่า "โอ้โฮ เรื่องยอดเยี่ยมเลย")

Indirect Speech :

He exclaimed { with surprise
surprisingly } that the story was great.

แบบฝึกหัด จงเลือกคำตอบที่ถูกต้อง
แบบฝึกหัดที่ 1

1. She said, "I am confident in myself."
She said that she _____ confident in _____.
 1. is, herself
 2. is, myself
 3. was, herself
 4. was, myself
2. If John passes EN 102, he _____ a reward from his parents.
 1. will get
 2. would get
 3. had got
 4. would have got
3. Dominic will say, "You deserve it."
Dominic will say that _____ it.
 1. she deserved
 2. we deserve
 3. she deserves
 4. I deserve
4. The mother said to her daughter, "You should clean your room."
The mother _____ the daughter to clean _____ room.
 1. ordered, your
 2. advised, her
 3. tells, her
 4. requested, you
5. The children say to their teacher, "We will clean the room."
The children tell their teacher that _____ will clean the room.
 1. we, ourselves
 2. I, myself
 3. they, themselves
 4. they, ourselves

6. I asked _____ Tom _____ to school.
1. why, didn't go
 2. that, didn't go
 3. if, doesn't go
 4. whether, won't go
7. Nicole said to me, "Where will you go tomorrow?"
Nicole asked me _____.
1. where you would go the day after
 2. that I would go tomorrow
 3. if I would go the following day
 4. where I would go the next day
8. The boss ordered the empolyee, "Hand in the report."
The boss ordered the employee _____.
1. that they handed in the report
 2. to hand in the report
 3. why they handed in the report
 4. if they handed in the report
9. The Boy Scouts said that _____ could find the way back to the camp.
1. I
 2. you
 3. we
 4. they
10. Pam asked Jack, "Where were you last night?"
Pam asked Jack where _____ was _____.
1. you, the night before
 2. he, the night before
 3. he, last night
 4. I, last night

11. He looked at me as if I _____ him.
1. had kicked
 2. have kicked
 3. kicked
 4. kicks
12. "Something has emerged from the river." He told me that _____ from the river."
1. something had emerged
 2. if something had emerged
 3. to have emerged
 4. what had emerged
13. The singer said to the audience, "Please sing along."
The singer told the audience _____.
1. that they sing along
 2. if they sing along
 3. to sing along
 4. whether they sang along
14. Porn wished she _____ the first prize of lottery last month.
1. won
 2. wins
 3. will win
 4. had won
15. He said, "I have read this book already." He said that _____ that book already.
1. he, has read
 2. he, had read
 3. I, had read
 4. you, had read
16. Dan's adviser recommends that he _____ French.
1. study
 2. studies
 3. studied
 4. had studied

17. _____ Jack _____ the singing contest, he _____ a big star.
1. If _____ has won, would have become
 2. Were _____ win, would become
 3. If _____ win, will become
 4. Had _____ won, would have become
18. Malee told her friend that she _____ be late.
1. may
 2. might
 3. will
 4. can
19. Carrie requested Mary _____ shout at her.
1. that
 2. whether
 3. to not
 4. not to
20. If Paul became a movie star, he _____ be very happy.
1. would
 2. will
 3. shall
 4. may

ภาคคำศัพท์ (Vocabulary)

จากอนุเฉท จงศึกษาชนิดของคำศัพท์ (Part of speech) ความหมาย (Meaning) และ
การใช้ (Usage) ดังต่อไปนี้

ชนิดของคำศัพท์ (Part of Speech)

นาม	กริยา	คุณศัพท์	กริยาวิเศษณ์
center	center	centered, central	centrally
check	check	checked, checkable	-
surprise	surprise	surprised	-

นาม	กริยา	คุณศัพท์	กริยาวิเศษณ์
pleasure	please	pleased	-
-	stand out	outstanding	outstandingly
entirity, entireness	-	entire	entirely
cutback	cut back	-	-
record	record	recordable	-
honor	honor	honorable	honorably
place	place	placeable	-
route	route	-	-
cheer	cheer	cheering	-
awesomeness	-	awesome	awesomely
nod	nod	nodding	noddingly
shake	shake	shakable	-

ความหมายและการใช้ (Meaning and Usage)

คำอธิบายและตัวอย่างประโยคประกอบการใช้คำศัพท์

1. center (n.) ศูนย์ ศูนย์กลาง

Ex. The administrators have tried to make this institution a **center** of education.
2. check (vt./vi.) ตรวจ ตรวจสอบ

synonym : examine

Ex. Please **check** your belongings before leaving this room.
3. surprised (adj.) ประหลาดใจ

synonym : amazed, astounded

Ex. Mary was **surprised** by the news.

4. pleased (adj.)	พอใจ ถูกใจ
synonym :	delighted
Ex.	Peter was pleased to receive a prize.
5. <u>outstanding</u> (adj.)	เด่น สำคัญ
synonym :	great, notable, remarkable
Ex.	Bob's performance is always outstanding .
6. <u>entire</u> (adj.)	ทั้งหมด ทั้งสิ้น ทั้งปวง
synonym :	all, whole, total, complete
Ex.	I put my entire trust in you.
7. cut back (phr. v.)	ลด ลดลง
synonym :	reduce, curtail, decrease
Ex.	The dressmaker cut my skirt back 2 inches.
8. <u>record</u> (n.)	บันทึก หลักฐานที่บันทึก สถิติ
synonym :	made history
Ex.	Pam has already beaten the record for running.
9. <u>honor</u> (vt.)	นับถือ ให้เกียรติ
synonym :	to show esteem for, to show admiration for
Ex.	Will you honor me with a dance?
10. place (vt.)	วาง บรรจุ จัดวาง
synonym :	put, locate, situate
Ex.	Please place this book back in its usual position.
11. route (n.)	ทาง เส้นทาง เส้นทางเดิน
synonym :	track
Ex.	Which route do you want to take?

12. cheer (vt./vi.)	โห่ร้อง ส่งเสียงไชโย ร้องเสียงไชโย
synonym :	applaud
Ex.	The crowds cheered as the parade went by.
13. awesome (adj.)	ดีเยี่ยม
synonym :	amazing, astonishing, impressive
Ex.	His ability in speaking English is awesome .
14. nod (vt.)	พวงศีรษะ ก้มศีรษะ พยักหน้า
Ex.	Flowers are nodding in the wind.
15. shake (vt./vi.)	สั่น เขย่า ทำให้สั่น
Ex.	John shook his pants out of the window.

แบบฝึกหัด จงเลือกคำตอบที่ถูกต้อง

แบบฝึกหัดที่ 1

1. Please _____ if you understand.

1. return	2. greet
3. refine	4. nod
2. Where is the _____ of the earth?

1. center	2. convention
3. record	4. level
3. Usually when we are scared ; our voice is _____.

1. nodding	2. cheering
3. shaking	4. lowering
4. I _____ my life in your hand.

1. place	2. rescue
3. inherit	4. emphasize
5. Take this _____ it's shorter.

1. process	2. container
3. route	4. concern

แบบฝึกหัดที่ 2

1. Mary wanted to have her health checked up ;_____.
 1. she went to the hospital
 2. she met her friend at a supermarket
 3. her parents wanted her to come home
 4. her children made good grades
2. The audience was surprised by his singing ability ;_____.
 1. nobody listened to his songs
 2. they liked his songs
 3. he will learn to sing
 4. his ability in singing is poor
3. Pim is pleased to accept the invitation ;_____.
 1. she doesn't want to go to the party
 2. she will appear at the party
 3. she will see her doctor
 4. Pim's friends will come to see her
4. I want my skirt to be cut back 1 inch ;_____.
 1. it's too long
 2. I do it for fun
 3. everybody will cut class
 4. the skirt is too short
5. Please place these flowers on the teacher's table ;_____.
 1. flowers should be thrown away.
 2. they are expensive
 3. we are going to grow flowers in the garden
 4. the teacher likes them

แบบฝึกหัดทดสอบความเข้าใจ

จงตอบคำถามต่อไปนี้เพื่อทดสอบความเข้าใจเนื้อเรื่องในอนุเลขข้างต้น

1. Who is Johnny Kelly?
 1. A teacher
 2. A psychologist
 3. A veterinarian
 4. A marathon runner
2. How old is he?
 1. 86 years old
 2. 84 years old
 3. 61 years old
 4. 11 years old
3. Who is known as the great-grandfather of the Boston Marathon?
 1. An 11-year-old boy
 2. Johnny Kelly
 3. The nurse
 4. No name is stated.
4. What will be done to honor Kelley?
 1. He will be praised.
 2. He nods and thanks the crowds.
 3. Thousands of people cheer for him.
 4. A statue of him will be placed along the marathon route.
5. Does Kelly enjoy marathon running?
 1. He feels tired.
 2. No, he doesn't
 3. Yes, he does.
 4. It's not stated.

บรรณานุกรม

- นเรศ สุรสิทธิ์. *Contemporary English Grammar* (ไวยากรณ์อังกฤษร่วมสมัย ฉบับสมบูรณ์).
กรุงเทพฯ : พี. เอส. เพรส, 2001.
- Aronson, trudy, *English Grammer Digest*. Prentice-Hall, Inc., Englewood Cliffs,
New Jersey, 1984.
- Blanchard, Karen and Root Christine. *For your information 1 : Basic reading skills*.
New York : Longman, © 1996.
- Devlin, Joseph. *A Dictionary of Synonyms and Antonyms*. A Warner Communica-
tions Company, New York, 1987.
- Merriam-Webster. *The Merriam-Webster Thesaurus*. Merriam-Webster Inc.,
Springfield. Massachusetts. 1989.
- Murphy, Raymond. *English Grammar in Use*. Cambridge University Press,
New York, 1995.
- Praninskas, Jean, *Rapid Review of English Grammar*. Prentice-Hall, Inc., Inglewood
Cliffs, New Jersey, 1963.
- Schramper Azar, Betty, *Fundamentals of English Grammar*. Regents/Prentice Hall,
Inc., Inglewood Cliffs, New Jersey, 1941.